

Exilis d'abans i exilis d'ara

Més de vuitanta caminants participen en la Ruta de l'Exili a la Vajol, organitzada per la Plataforma Stop Mare Mortum per fer dialogar passat i present

Exigeixen vies legals i segures per als que han de fugir del seu país

En Sergi Barba va néixer a la maternitat d'Elna, bressol d'exiliats, i l'Slobodan Minic treballava a Ràdio Sarajevo com a periodista cultural quan el 1995 es va exiliar a l'Escala. Ahir, al coll de la Manrella, davant del monument a Lluís Companys, van recordar el passat comú "d'exiliat". Passava el 1939 amb els republicans, passava el 1995 a la guerra de Bòsnia, i passa ara. Un total de 87 caminants van participar ahir al matí en la Ruta de l'Exili per la Vajol, un trajecte de deu quilòmetres que es pot fer en tres hores, amb la qual la plataforma Stop Mare Mortum [<http://www.stopmaremortum.org/>] va voler fer dialogar passat i present, segons va destacar Carles Darder, membre de l'entitat. La primera part del recorregut, des de la Vajol fins a les Illes, en territori nord-català, és el mateix camí que van fer la setmana del 3 de febrer del 1939 els presidents Manuel Azaña, Juan Negrín, Lluís Companys i mig milió de republicans més. En aquest itinerari s'havien organitzat tres accions de sensibilització, una de les quals, la xerrada amb Sergi Barba i Slobodan Minic, amb la presència també de Jacqueline Pairet, presidenta de FFREE, associació de fills i filles de republicans espanyols i infants de l'èxode. Enric Pujol, director del Mume, entitat col·laboradora, va donar valor a l'actualitat dels exilis: "El Mume analitza els exilis passats per incidir i explicar el present; el fet que siguin d'actualitat és l'evidència que són una constant històrica; a partir d'aquí cal elaborar una pedagogia de la solidaritat."

Tot just sortir de la Vajol, en un bosc d'alzines sureres, els caminants es van topiar amb la primera acció. Una quarantena d'imatges penjades als arbres amb els noms i cognoms dels que han mort al Mediterrani amb diferents armilles que ajudaven a contextualitzar; una escena acompanyada amb el so del funeral de Sigfrid d'El Capvespre dels Déus, de Wagner. "Els caminants alientien el pas i es quedaven en silenci; era com entrar en un santuari", assenyala Darder. La segona acció, més festiva i símbol d'unió cultural entre pobles, va ser la sardana conjunta ballada a l'hostal dels Trabucaires, a Morellàs, un altre espai de la memòria, on Azaña, Negrín i Companys [<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1287798-la-trampa-de-l-exili.html>] van esmorzar una truita.

Des de l'organització es mostraven satisfets de la jornada, que es va fer coincidint amb el Dia Mundial de les Persones Refugiades, el 20 de juny. Així, consideren que "el concepte ha arrelat". "Esperàvem arribar a 150 participants, tot i així ens agradaria institucionalitzar una marxa cada 20 de juny per commemorar-ho i per no oblidar. Ens agradaria que fos la de la Vajol per l'accessibilitat."

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-06-2022, Pàgina 20

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2156378-exilis-d-abans-i-exilis-d-ara.html>